

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Anadyomene

Citation: Drachmann, Holger: "Anadyomene", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 285. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56694/facsimile.pdf> (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Lyse Nætter.

Paa Stranden skæiver ej det mindste Blad;
 Her ruller Søen sølvblank ud sit Bad,
 Og Solnedgangen leirer sig derover.
 I Himlen smeltes ind de bløde Vøver,
 Du skuer mod uendelige Sletter
 Af Barndoms minder uden mørke Pletter,
 Vemodig glad: —
 De lyse Nætter, ak de lyse Nætter!

Skænk mig —

Skænk mig, Du stolte Hav, din dybe Ro,
 Hvorunder Verden lædes og forsvinder;
 Skænk mig din guddomsfødte, faste Tro
 Paa Sammenholdet, som Korallens Bo
 Med Menneskenes Arnested forbinder!
 Da jeg i Stykværk kun det hele saa',
 Da maatte jeg med Væmmelse foragte,
 Med Had forfølge, eller blindt hen prise
 Saa mangt et Værk, hvad nu jeg kan betragte,
 Kold som din Bølge, under den Devise:
 Det passer alting sammen i et hele!

At maale sig, Atomet, med en Sum
 Af Milliarder i det store Rum,
 Det var vel „Højhedsvanvid“; — men at dele
 Den store Kæde, knække hist et Led
 Og kaste sig med Had, med Kærlighed,
 Med Afsky eller Hyldest ind i Striden:
 Dertil, o Hav, er ingen født for liden.
 Lær mig med dine Bølger frem at skumme,
 Lær mig et Strykens Had som dit at rumme,
 Naar Dybets skjulte Rev dit Hjerte skar: —
 Lær mig at hade, som jeg elsket har!

Anadyomene.

Ja, jeg har elsket. Hav, det skal Du vide:
 Tungt lægger Byrder Du paa Mandens Skulder,
 Ham, i hvis Aarer Oceanet ruller,